

Ansvar for, hvad der staar i det. Det burde ogsaa rettere betegnes som: Løgnene om Landstinget af 1866. Den Slags Tryksager er der sendt ud til at vejlede Vælgerne. Jeg tror nok derfor, at jeg med Rette kan bruge det ret milde Udtryk, at man fra anden Side har bekæmpet os paa en illoyal Maade. Hvis Vælgerne havde vidst ordentlig Besked, havde de vidst, at Kampen ikke stod om at beholde Landstinget af 1866, men at Kampen stod mellem det Forslag, som de Konservative havde stillet og gik til Valg paa, og det Forslag, som de samvirkende Grundlovspartier havde sluttet sig til.

Det ærede 9de kongevalgte Medlem (Enevold Sørensen), hvis Tale jeg i øvrigt ikke skal komme meget ind paa, udtalte, at Formaålet med denne Behandling af Grundlovsforslaget, der nu skulde finde Sted, eventuelt i Udvalget, maatte være Forhandling og ikke Forhaling. Jeg maa protestere imod, at det tillægges vort Parti, at vi skulde tilsigte en Forhaling. Vi har ikke tilsigtet det tidligere og tilsigter det heller ikke nu. Det er vort Ønske at forsøge, om det er muligt at komme til en Forhandling i dette Udvalg, om det er muligt at formaa ærede Medlemmer fra andre Partier til at slutte sig til et andet Forslag, som ikke sidder inde med de Fejl og de Mangler, som jeg har paapeget i dette Forslag, et Forslag, som skifter Sol og Vind mere lige mellem de forskellige Klasser af Befolkningen, hvad dette Forslag ikke gør.

Indenrigsministeren (Rode): Det ærede Medlem (Piper) har altsaa nu villet tage den Bemærkning tilbage, han fremsatte i Tingets Møde den 3. Juni, og har saaledes ydet sit Bidrag til Fonden til Sandhedens Fremme, hvilket jeg skal anerkende, men dog har Bidraget ikke været tilstrækkelig stort, thi den Fremstilling, det ærede Medlem gav af, hvorledes det forholdt sig med denne Sag, kan ikke være helt rigtig. Det ærede Medlem sagde, at hans Parti har været forfulgt af en Række Uheld under deres hastige Arbejde i denne Sag. Jeg vil gøre opmærksom paa, at Forholdstalsvalgmaadens Princip har været Højres politiske Livssag i en Række Aar, og man kunde derfor tænke, at de i Tide vilde have begyndt deres Overvejelser med Hensyn til, hvilken Forholdstalsvalgmaade de vilde anvende, naar de skulde fremsætte deres Forslag; men de har efter hans Mening været forfulgt af Uheld, idet der dels er indløbet

Afskriverfejl i Forslaget vedrørende Folketinget og Korrekturfejl i Forslaget vedrørende Landstinget. Korrekturfejlene i Forslaget vedrørende Landstinget skal jeg ikke bestride, men vedrørende Ordningen af Folketinget kan Fejlen ikke bero paa en Afskriverfejl, thi Forslaget var ledsaget af Beregninger og Eksempler, der just udførte selve det trykte Forslags Regler. Der kan altsaa ikke foreligge nogen Afskriverfejl, men ganske simpelt en Beregningsfejl.

Jeg vil dernæst sige til det ærede Medlem, at der var ikke een Fejl i hans Forslag, der var mindst to kapitale Fejl, to fundamentale Fejl i Forslaget, og det kan ikke nytte noget kun at rette den ene, Forslaget vil føre til lige saa absurde Konsekvenser, hvis man ikke ogsaa retter den anden, og da jeg nærer virkelig Omsorg for det af det ærede Medlem saa ypperligt ledede Parti, vil jeg tilraade ham, naar han har rettet disse to Fejl, saa endnu en Gang at underkaste sit Forslag en omhyggelig Beregning, inden han paa ny fremsætter det.

Rotthøll: Den højtærede Konseilspræsident udtalte, at det var en mærkelig Forhandling, der fra konservativ Side var ført, for man endte med at forlade Salen, altsaa med at afbryde Forhandlingen, men det er slet ikke Tilfældet, vi havde Gang paa Gang prøvet at faa Forhandling i Gang om forskellige Forslag, og først, da det mislykkedes, og vi ikke havde andre Midler til at standse den Grundlov og den Valglov, som vi fandt skæbnesvanger, først da brugte vi det Middel. Nu siger den højtærede Konseilspræsident: Det gaar vel lige saadan denne Gang, de Herrer vil ikke ind paa en virkelig Forhandling; det er et Valgprogram, de vil have frem. Det forekommer mig, at dette har den højtærede Konseilspræsident ikke Lov til at sige. Mit Parti har gennem mig som Ordfører stillet sig paa det Standpunkt, som Venstre nu har krævet, at man skulde staa paa, for at komme ind paa en Forhandling; og den højtærede Konseilspræsident har ikke Lov til at sige, at man ikke vil en virkelig Forhandling, naar vi her ved første Behandling stiller os paa det Standpunkt, som Grundlovspartierne har forlangt, man skulde stille sig paa. Konseilspræsidenten siger, at Forhandlingen vil vel blive ørkesløs — ja vel, hvis den Tone, Konseilspræsidenten angiver, er den raadende, tror jeg nok, at min Meningsfælle (Frijs) og